

ความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ ในการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาทั่วไป ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

The Needs of Students and Teachers in Improving the General Education Curriculum of The College of Asian Scholars Graduate

กฤษฎาพันธ์ พงษ์บริบูรณ์¹, กุหลาบ ปุริสาร², โยธิน สารพล³, ประมินทร์ นวลอินทร์⁴
Kissadapan Pongboriboon¹, Kulap Purisarn², Yotin Sarapol³, Paramin Nuan-in⁴

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

^{3,4}สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

^{1,2}Faculty of Education and Liberal Arts College of Asian Scholars Graduate

^{3,4}Faculty of Business Administration Business Computer College of Asian Scholars Graduate

Corresponding author. Email: kissadapan@cas.ac.th

(Received: February 14, 2024; Revised: February 25, 2024; Accepted: March 1, 2024)

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2566 และ 2) เปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2566 จำแนกประเภท คณะที่สังกัดและชั้นปีของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ในปีการศึกษา 2566 จำนวน 303 คน และอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.79), ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.81), ด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.80), ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.87) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา (\bar{X} = 4.15, S.D. = 0.89) และด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์การสอน (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.92) ตามลำดับ และความต้องการของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.76), ด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.82), ด้านอาจารย์ (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.83), ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.86), ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.87) และด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์การสอน (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.89) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบของความต้องการ ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน, ผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามคณะที่สังกัด พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

และผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามจำแนกตาม
ชั้นปี พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์; การปรับปรุงหลักสูตรศึกษาทั่วไป

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the needs of students and teachers regarding the teaching and learning of general education subjects. Asian Graduate College, Academic Year 2023 and 2) compare the needs of students and teachers regarding general education teaching and learning. Asian Graduate College, academic year 2023, classified by faculty and year of students. The sample group used in the study was undergraduate students. There were 303 people studying at the Asian Graduate College in the academic year 2023 and 87 undergraduate teaching staff. The tools used were a 5-level rating scale questionnaire and a focus group recording form.

The results of the study can be summarized as follows:

1. The needs of students regarding the teaching and learning of general education subjects were found to be overall at the level of “very” (\bar{X} = 4.26, S.D.= 0.86) When considering each aspect, the average was at the level. “Very much” in every aspect. The average values can be arranged from highest to lowest as follows: Teachers (\bar{X} = 4.37, S.D.= 0.79), teaching methods and activity organization Teaching (\bar{X} = 4.36, S.D.= 0.81), measurement and evaluation (\bar{X} = 4.35, S.D.= 0.80), social skills and life skills in the 21st century (\bar{X} = 4.24, S.D.= 0.87) curriculum and course content (\bar{X} = 4.15, S.D.= 0.89) and buildings, media, and teaching equipment (\bar{X} = 4.07, S.D.= 0.92) respectively. Teachers' needs regarding general education teaching and learning were found to be overall at the "high" level (\bar{X} = 4.36, S.D.= 0.85) when considering each aspect. The average was at the "high" level in all aspects. The averages can be sorted from highest to lowest as follows. In terms of teaching methods and organizing teaching activities (\bar{X} = 4.49, S.D.= 0.76), measuring and evaluating results (\bar{X} = 4.47, S.D.= 0.82), teachers (\bar{X} = 4.45, S.D.= 0.83), curriculum and course content (\bar{X} = 4.27, S.D.= 0.86), Social skills and life skills in the 21st century (\bar{X} = 4.26, S.D.= 0.87) and buildings, media and teaching equipment (\bar{X} = 4.23, S.D.= 0.89) respectively.

2. Result of comparison of needs between students and teachers regarding general education teaching and learning, found that overall and in each aspect There was no difference. Comparative results of the needs of students and teachers regarding general education teaching and learning. Categorized by faculty, it was found that overall and in each aspect There was no difference. And comparative results of student needs regarding general education teaching and learning. Classified by year level, it was found that overall and in each aspect There was no difference.

Keywords: The needs of students and teachers; Improving the general education curriculum

1. บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นนั้นถือว่าบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ก็คือ “ครู” ครูยังเป็นผู้ที่มีความหมายและปัจจัยสำคัญมากที่สุดในห้องเรียนและเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาทั้งนี้เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู (Office of the Social Promotion for Learning and Quality of Youth, 2014) ปัจจุบันอาชีพครูถือว่าสำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงให้ก้าวทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันแต่ก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อนเพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพและมีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้ซึ่งในสภาพสังคมปัจจุบัน ได้ก้าวเข้าสู่ยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษาสังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง รวมถึงความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดทรัพยากรมนุษย์ จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาองค์กร ไปจนถึงการ พัฒนาประเทศ การที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพขึ้นมาในสังคมได้นั้น คือการศึกษา ซึ่งนอกจากจะทำให้มนุษย์เกิดความรู้และพัฒนาตนได้แล้ว ยังสามารถเป็นตัวกำหนดทิศทางของประเทศได้อีกด้วย เพราะหาก ประเทศไหนมีการส่งเสริมการศึกษาที่ถูกทิศทางตลอดจนวางแผนการผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้ประเทศนั้น มีต้นทุนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพในการร่วมกันสร้างประเทศให้มีความ เจริญก้าวหน้า ทัดเทียมกับนานาประเทศได้ การศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคมและสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการ พัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบ ของประเทศ เพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่างๆ ทั่วโลก จึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตน ให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศภูมิภาคและของโลกควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) การจัดการ ศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) สถาบันอุดมศึกษา นับว่ามีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศชาติ ถือเป็นแหล่งผลิตกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชาการและวิชาชีพ ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการและ แผนพัฒนาประเทศ ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎี นำไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการ พัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ นวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ และการเผยแพร่ความรู้

หลักสูตรศึกษาทั่วไปได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโดยคำนึงถึงผู้เรียนที่เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพ ได้แก่ ผู้เรียนที่สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี จะต้องเป็นอะไรบ้างในอนาคต หรือต้องรู้อะไรบ้าง ทำอะไรได้บ้างมีทักษะทางด้านใดบ้าง มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพและมีคุณลักษณะอย่างไรหรืออีกนัยหนึ่งได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนว่าเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งความรู้ ความประพฤติ ความมีน้ำใจ จิตสาธารณะ วิศวกรรมสังคม สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้เป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถในศาสตร์วิชาที่เรียน จากการศึกษาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยบัณฑิต เอเชีย เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 ทั้งนี้วงรอบในการปรับปรุงหลักสูตรจะมีการดำเนินการปรับปรุงภายใน 5 ปี ซึ่งหลักสูตรศึกษาทั่วไปได้ครบวงรอบในการปรับปรุงหลักสูตรในปี การศึกษา 2566 โดยจะทำการปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษา 2567 ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง มาตรฐาน

การจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 โดยประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 มีการปรับเปลี่ยนจาก 5 ด้าน เป็น 4 ด้าน อันประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ จริยธรรม และลักษณะบุคคล และการปรับเปลี่ยนเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 ดังนั้น เพื่อให้หลักสูตรศึกษาทั่วไป สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทั้งในด้านนโยบายของประเทศ นโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และเกณฑ์การรับรองปริญญาทางการศึกษาของคุรุสภา สำนักเลขาธิการคุรุสภา และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการจัดทำหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education (OBE) สอดคล้องกับเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance : AUN-QA) จึงได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียในการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2567) วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร และกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้รายชั้นปีของหลักสูตรศึกษาทั่วไปต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยต่อเทคโนโลยีดิจิทัลพร้อมทั้งพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามนโยบายของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย พัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน เนื้อหาวิชาที่เรียนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การจะพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ ย่อมต้องการข้อมูลจากทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนหรือสถานศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต/นักศึกษา มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงสถานประกอบการอื่นๆ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง

วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมีพันธกิจสำคัญประการหนึ่งคือ “พัฒนาและถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสภาพแวดล้อมเชิงสร้างสรรค์และการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม” และมีเป้าหมายในการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความใฝ่รู้ ชื่นชมใน คุณค่าและความงามของศิลปะ มีวิสัยทัศน์ที่นำไปสู่นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มีทักษะภาษาและการ สื่อสาร ทักษะการบริหารจัดการ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธุรกิจ การใช้เทคโนโลยี ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังกล่าวนี้ การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่ง ดังนั้น คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ และสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา คณะกรรมการวิชาการ และทุกคณะวิชา จึงได้ร่วมกันปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้สอดคล้องกับนิยาม หมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 และเป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA โดยกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 5 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 และอัตลักษณ์ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียการปรับปรุงหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566) นี้ ซึ่งทางวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียจะได้ปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระ และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนจากหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562) โดยยังคงมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่รู้ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีโลกทัศน์ และ วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ตระหนักและชื่นชมในคุณค่าและความงามของศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์ที่นำไปสู่นวัตกรรม และการสร้างสรรค์อันสะท้อนอัตลักษณ์และค่านิยมของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย โดยจัดการเรียนการสอนครอบคลุม 3 กลุ่มทักษะ ได้แก่ ทักษะสังคมและชีวิตทักษะภาษาและการ สื่อสาร และทักษะนวัตกรรมและการสร้างสรรค์ จึงได้มีการทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษา และคณะอาจารย์ ระดับปริญญาตรีจากทุกคณะ ในวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย โดยสอบถามความต้องการที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 6 ด้านคือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา ด้านอาจารย์ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านทักษะสังคม และทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์ การสอนและด้านการวัดและประเมินผล เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศและเป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการปรับปรุงหลักสูตรศึกษาทั่วไปต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2566

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2566 จำแนกตาม ประเภท คณะที่สังกัดและชั้นปีของนักศึกษา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1403 คน และอาจารย์ที่สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 86 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 303 คน แล้วนำไปสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินออนไลน์ (E-Questionnaire) ผ่านระบบ Google Form โดยแบบสอบถามมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 แล้วนำไป tryout กับนักศึกษาและอาจารย์ จำนวน 30 คน ที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมขอนแก่น นำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.46 – 0.88 และมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 และใช้การสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)

4. สรุปผลการศึกษา

4.1 ความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยภาพรวม

การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา	4.15	0.89	มาก	4.27	0.86	มาก
2. ด้านอาจารย์	4.36	0.81	มาก	4.45	0.83	มาก
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.36	0.81	มาก	4.49	0.81	มาก
4. ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21	4.25	0.87	มาก	4.26	0.87	มาก
5. ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน	4.07	0.92	มาก	4.23	0.89	มาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล	4.35	0.80	มาก	4.47	0.82	มาก
รวม	4.26	0.86	มาก	4.36	0.85	มาก

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.26, S.D.= 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับ “มาก”

ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ (\bar{X} = 4.37, S.D. = 0.79) รองลงมา คือ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.81), ด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.35, S.D. = 0.80) , ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.87) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา (\bar{X} = 4.15, S.D. = 0.89) และด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์การสอน (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.92) ตามลำดับ ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.76) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผล (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.82), ด้านอาจารย์ (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.83) , ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา (\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.86), ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.87) และด้านอาคารสถานที่สื่อและอุปกรณ์การสอน (\bar{X} = 4.23, S.D. = 0.89) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา

ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน ให้ผู้เรียนเข้าใจได้ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.19	0.86	มาก	4.32	0.87	มาก
2. มีการชี้แจงรายละเอียดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและแผนการศึกษาให้ผู้เรียนทราบ	4.20	0.85	มาก	4.39	0.86	มาก
3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะสังคม ทักษะชีวิต ทักษะทางด้านภาษาทักษะความเป็นผู้ประกอบการความรับผิดชอบต่อสังคม	4.27	0.84	มาก	4.27	0.88	มาก
4. จำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียน 30 หน่วยกิต มีความเหมาะสม	4.14	0.89	มาก	4.18	0.89	มาก
5. เนื้อหาในแต่ละรายวิชาสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร	4.18	0.88	มาก	4.32	0.87	มาก
6. รายวิชาศึกษาทั่วไปมีความหลากหลาย และทันสมัยตามสถานการณ์ปัจจุบัน สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตได้	4.03	0.90	มาก	4.21	0.90	มาก
7. เนื้อหารายวิชามีการบูรณาการความรู้ระหว่างศาสตร์สาขาต่างๆ	4.08	0.89	มาก	4.19	0.89	มาก
รวม	4.15	0.89	มาก	4.27	0.86	มาก

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.15, S.D.= 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับ “มาก” ทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อ การดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะ สังคม ทักษะชีวิต ทักษะทางด้านภาษา ทักษะความเป็นผู้ประกอบการความรับผิดชอบต่อสังคม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.27, S.D.= 0.84) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียน 30 หน่วยกิต มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.14, S.D.= 0.89) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.27, S.D.= 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับ “มาก” ทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการชี้แจงรายละเอียดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและแผนการศึกษาให้ผู้เรียนทราบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.39, S.D.= 0.86) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องเรียน 30 หน่วยกิต มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 4.18, S.D.= 0.89)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านอาจารย์

ด้านอาจารย์	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจด้านเนื้อหา และผลลัพธ์การเรียนรู้ ของรายวิชาที่สอน	4.35	0.82	มาก	4.38	0.86	มาก
2. ผู้สอนใช้ทักษะวิธีการในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอนและรูปแบบการสอน	4.32	0.85	มาก	4.34	0.87	มาก
10. ผู้สอนวางแผนการสอนและกำหนดหัวข้อการเรียนอย่างมีระบบ	4.30	0.74	มาก	4.42	0.81	มาก
3. ผู้สอนใช้วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับกลยุทธ์การสอน และมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่ชัดเจนและเป็นธรรม	4.31	0.70	มาก	4.54	0.71	มากที่สุด
4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นซักถามข้อสงสัยในประเด็นที่ไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน	4.51	0.65	มากที่สุด	4.56	0.69	มากที่สุด
รวม	4.36	0.81	มาก	4.45	0.77	มาก

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านอาจารย์ พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.36, S.D.= 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็นซักถามข้อสงสัยในประเด็นที่ไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจและ

ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มากที่สุด” (\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือผู้สอนวางแผนการสอนและกำหนดหัวข้อการเรียนอย่างมีระบบ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.74) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป **ด้านอาจารย์** พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดง ความคิดเห็นซักถามข้อสงสัยในประเด็นที่ไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มากที่สุด” (\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้สอนใช้ทักษะวิธีการในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่สอนและรูปแบบการสอน มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.34, S.D. = 0.87)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.แจ้งวัตถุประสงค์รายละเอียดของเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนทราบก่อนสอน	4.48	0.69	มาก	4.62	0.62	มากที่สุด
2. มีเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนหรือแนะนำตำราแหล่งความรู้ต่างๆ สำหรับให้ศึกษาค้นคว้า	4.44	0.71	มาก	4.53	0.68	มากที่สุด
3.ใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและสถานการณ์ปัจจุบัน	4.38	0.72	มาก	4.51	0.69	มากที่สุด
4. ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ ร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน	4.32	0.78	มาก	4.44	0.85	มาก
5. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียนเป็นหลักโดยผู้สอนคอยให้คำปรึกษาแนะนำ	4.46	0.70	มาก	4.43	0.85	มาก
6.กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแต่ละรายวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21	4.35	0.77	มาก	4.43	0.85	มาก
รวม	4.36	0.81	มาก	4.49	0.76	มาก

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของ**นักศึกษา**ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ศึกษาทั่วไป **ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน** พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แจ้งวัตถุประสงค์รายละเอียดของเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนทราบก่อนสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ ร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก”

(\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.78) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้ดังนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ แจ้งวัตถุประสงค์รายละเอียดของเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนทราบก่อนสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มากที่สุด” (\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.62) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้วิธีสอนที่กระตุ้นให้ ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ ร่วมแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน กับการจัดการเรียนการสอนเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งผลลัพธ์ของผู้เรียนเป็นหลักโดยผู้สอนคอยให้ คำปรึกษาแนะนำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.85)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21

ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะด้านภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น	4.16	0.89	มาก	4.08	0.92	มาก
2. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังความคิดเห็น มีความรับผิดชอบต่องานตัวเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม	4.32	0.77	มาก	4.35	0.83	มาก
3. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถนำไปต่อยอดในการออกแบบนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้	4.19	0.84	มาก	4.19	0.89	มาก
4. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านความเป็นผู้ประกอบการ สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตหรือประกอบธุรกิจได้	4.27	0.87	มาก	4.27	0.86	มาก
5. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์วางแผนงานอย่างเป็นระบบ รู้จักการแก้ปัญหา	4.34	0.75	มาก	4.39	0.83	มาก
6. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์ และรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล	4.30	0.82	มาก	4.32	0.86	มาก
7. วิชาศึกษาทั่วไปช่วยหล่อหลอมอัตลักษณ์ความเป็นวิทยาลัยบัณฑิตเอเชียให้เป็นผู้มีความเก่ง ดี มีภาวะผู้นำ ตลอดจนมีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมและมีความคิดสร้างสรรค์	4.30	0.82	มาก	4.32	0.86	มาก
8. วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้	4.08	0.93	มาก	4.16	0.89	มาก
รวม	4.25	0.87	มาก	4.26	0.88	มาก

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ วางแผนงานอย่างเป็นระบบ รู้จักการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.34, S.D. = 0.75) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.93) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านทักษะสังคมและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ วางแผนงานอย่างเป็นระบบ รู้จักการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.83) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาศึกษาทั่วไปส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.16, S.D. = 0.89)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน

ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสม มีแสงสว่าง มีอากาศถ่ายเท ไม่มีเสียงรบกวน (กรณีเรียนในห้องเรียน)	3.97	0.99	มาก	4.21	0.86	มาก
2. หนังสือ ตำรา เอกสารประกอบการสอน สื่อและอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและ รูปแบบการสอน	4.08	0.97	มาก	4.04	0.94	มาก
3. โปรแกรม หรือ เครื่องมือ ที่ใช้เหมาะสมกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนออนไลน์	4.11	0.96	มาก	4.38	0.84	มาก
4. โปรแกรมหรือ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มีขั้นตอน หรือรูปแบบการใช้งานไม่ซับซ้อน นักศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานได้	4.12	0.94	มาก	4.28	0.86	มาก
รวม	4.07	0.92	มาก	4.23	0.89	มาก

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โปรแกรม หรือ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มีขั้นตอนหรือรูปแบบการใช้งานไม่ซับซ้อน นักศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.12, S.D. = 0.94) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสม มีแสงสว่าง มีอากาศถ่ายเท ไม่มีเสียง

รบกวน (กรณีเรียนในห้องเรียน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 3.97, S.D.= 0.99$) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ศึกษาทั่วไป ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.23, S.D.= 0.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โปรแกรม หรือ เครื่องมือที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มี ขั้นตอนหรือรูปแบบการใช้งานไม่ซับซ้อน นักศึกษาสามารถเรียนรู้การใช้งานได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.38, S.D.= 0.84$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ขนาดห้องเรียนมีความเหมาะสม มีแสงสว่าง มีอากาศถ่ายเท ไม่มีเสียงรบกวน (กรณีเรียนในห้องเรียน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.04, S.D.= 0.94$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ศึกษาทั่วไป ด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	นักศึกษา (N= 303)			อาจารย์ (N= 86)		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มีการชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ	4.39	0.75	มาก	4.54	0.70	มาก
2. เกณฑ์การวัดและประเมินผลในแต่ละรายละวิชามีความชัดเจน ออกแบบให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังใน รายวิชานั้นๆ	4.38	0.76	มาก	4.51	0.73	มาก
3. รูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เหมาะสมกับ เนื้อหารายวิชาและรูปแบบการสอน สามารถประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ ที่คาดหวังของผู้เรียนได้	4.36	0.77	มาก	4.45	0.83	มาก
4. มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา สามารถตรวจสอบได้	4.35	0.79	มาก	4.42	0.85	มาก
5. มีการแจ้งผลการวัดและการประเมินผลการเรียนให้ผู้เรียนทราบ	4.36	0.77	มาก	4.43	0.84	มาก
รวม	4.37	0.76	มาก	4.47	0.82	มาก

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไป ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปด้านการวัด และประเมินผลในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.37, S.D.= 0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการชี้แจง เกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการวัดและประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.39, S.D.= 0.75$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา สามารถตรวจสอบได้ มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.35, S.D.= 0.79$) ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความเห็นของอาจารย์ที่มีต่อ การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” ($\bar{X}= 4.47, S.D.= 0.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการชี้แจง เกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการวัดและ

ประเมินผลให้ผู้เรียนทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มากที่สุด” (\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.70) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา สามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ “มาก” (\bar{X} = 4.42, S.D. = 0.85)

4.2 การเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตาม ประเภทนักศึกษากับอาจารย์ คณะที่สังกัดและชั้นปีที่ศึกษา

4.2.1 ผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2.2 ผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามคณะที่สังกัด พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2.3 ผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตามจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลสรุปจากการจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาหลักสูตรทั่วไป ดังนี้

1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระรายวิชา

1. เนื้อหาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปในปัจจุบันต้องตอบโจทย์การพัฒนาให้นักศึกษาให้ได้ครอบคลุม มีการออกแบบรายวิชาตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ และส่งเสริมการทำงานในอนาคต

2. รายวิชาศึกษาทั่วไปที่นักศึกษาจัดให้จัดวิชาเลือกให้มีความหลากหลาย ให้ตรงกับความสนใจและระดับความรู้ สามารถนำไปต่อยอดในการเรียนวิชาในสาขาวิชาเฉพาะของนักศึกษา

3. ควรเพิ่มเติมรายวิชากลุ่มวิชาทักษะสังคมและชีวิต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัว การควบคุมอารมณ์ ความเข้มแข็งทางจิตใจให้มากยิ่งขึ้น

2) ด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป

1. อาจารย์ผู้สอนควรลดบทบาทในฐานะผู้ชี้แนะแต่ควรทำหน้าที่เป็น facilitator แนะนำหรือสนับสนุน เพื่อให้กระบวนการคิดของกลุ่มนักศึกษามีความเป็นได้ในการทำงาน

2. อาจารย์ผู้สอนต้องมีการพัฒนาตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา

3. อาจารย์ผู้สอนแต่ละคนอาจควรมีเทคนิคหรือวิธีการสอนที่หลากหลายนำเสนอ นวัตกรรมต่างๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการสอนและให้อาจารย์ผู้สอนทุกคน แจ้งรายละเอียดหรืออธิบายเนื้อหา วิธีการให้เหมือนกัน รวมทั้งเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา

3) ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ควรจัดกลุ่มเรียนที่มีนักศึกษาหลากหลายคณะวิชาเพื่อทำให้เกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ที่มีความหลากหลาย และทำให้เกิดกระบวนการใหม่ๆ

2. ในรูปแบบการเรียนออนไลน์ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนในกลุ่มวิชาบูรณาการที่เป็นการรวมกลุ่มเพื่อระดมความคิดเห็น ส่วนการจัดทำกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมที่เข้าสู่ชุมชนควรเป็นการเป็นไปตามรายวิชาที่กำหนดในรายวิชาของคณะวิชา

3. การพูดภาษาอังกฤษปัจจุบันมีการนำ Application แปลภาษา มาใช้กันมากขึ้นน่าจะนำการใช้สื่อมาประยุกต์และเสริมการเรียนรู้ให้สะดวก ในการสร้างรูปแบบการจำลองสถานการณ์และให้นักศึกษาได้ฝึกการพูดและการฝึกการสนทนาและการปรับใช้งานเพื่อการเรียนให้มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับนักศึกษายุคปัจจุบัน

4) ด้านทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

1. ควรมุ่งเน้นความรู้คู่คุณธรรมทักษะชีวิต การคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์
2. ควรสอนให้นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ นำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้และสร้างเสริมภาวะผู้นำ
3. ควรเพิ่มรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ การค้าขาย การสื่อสารด้านภาษาที่สองและเพิ่มเติมทักษะผู้ประกอบการให้มากยิ่งขึ้น

5) ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การสอน

1. ควรจัดให้มีเพียงพอและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ในเรื่องเกี่ยวกับ ห้องปฏิบัติการ/สื่อที่ทันสมัย/เทคโนโลยีดิจิทัลและสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ต่างๆ เช่น ระบบไฟฟ้า โต๊ะเก้าอี้ ระบบอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย
2. ควรจัดให้มีการสนับสนุนด้านโปรแกรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น เช่น โปรแกรม Canva โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล ให้นักศึกษาเพิ่มเติมมากยิ่งขึ้น
3. ควรจัดให้มีการพัฒนาห้องสมุดให้เป็น Digital library เพื่อไว้บริการนักศึกษา
4. การจัดการเรียนการสอน ในระบบ e-learning CAS มักมีข้อจำกัดจากการใช้งาน และบางครั้งระบบช้าไม่รวดเร็ว ควรมีการพัฒนาส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6) ด้านการวัดและประเมินผล

1. การจัดการในรายวิชาศึกษาทั่วไปที่มีอาจารย์ผู้สอนเป็นจำนวนมาก ควรมีการจัดทำเกณฑ์ประเมินให้ชัดเจน และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ในการวัดประเมินผล
2. วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียควรมีรูปแบบการประเมินหลักสูตรในรายวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้คณะวิชานำข้อมูลประกอบการประเมินประกันคุณภาพประจำปี
3. ควรมีการพัฒนากระบวนการทวนสอบ กระบวนการวัดประเมินผลตามสภาพจริง เครื่องมือวัดประเมินเทคนิคการวัดประเมิน
4. ควรจัดให้มีการวัดประเมินให้หลากหลายและมีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละชั้นงานอย่างละเอียดและแจ้งคะแนนเก็บก่อนสอบ
5. ควรกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้มีความเสมอภาคและยุติธรรมและสามารถตรวจสอบได้

5. อภิปรายผล

5.1 ความต้องการของทั้งนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารายวิชาของหลักสูตรศึกษาทั่วไปมีความสอดคล้องตรงต่อความสนใจของผู้เรียน ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน สามารถเข้าใจเนื้อหาการเรียนของรายวิชานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งหลักสูตรมีการออกแบบวิธีการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับนักศึกษา จัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาได้ทบทวนความรู้หลังเรียน ซึ่งการมีกิจกรรมขณะมีการเรียนการสอนจะช่วยให้นักศึกษาไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษามากขึ้น สุดท้ายการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์กับรายวิชาในหลักสูตรนั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา บุตรดีและอาริษา โคตรเครื่อง (2556) ที่ศึกษาเรื่องความ คาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชามนุษย์กับการเรียนรู้มหาวิทยาลัยศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังต่อ 3.1 นักศึกษามีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่อง 3.2 นักศึกษามีทักษะ

การคิดแบบองค์รวม 3.67 0.58 มากหรือเห็นด้วย เฉลี่ยรวม 3.83 0.29 มากหรือเห็นด้วย 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 4.1 นักศึกษามีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ 3.67 0.58 มากหรือเห็นด้วย 4.2 นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก 4.00 0.00 มากหรือเห็นด้วย 4.3 นักศึกษามีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ 4.67 0.58 มากหรือเห็นด้วย เฉลี่ยรวม 4.11 0.38 มากหรือเห็นด้วย 5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5.1 นักศึกษามีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข 3.33 0.58 ปานกลางหรือเฉยๆ 5.2 นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 4.00 0.00 มากหรือเห็นด้วย 5.3 นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน 4.00 0.00 มากหรือเห็นด้วย เฉลี่ยรวม 3.78 0.19 มากหรือเห็นด้วย การเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านอาจารย์ผู้สอนสอนมีความคาดหวังสูงสุด ด้านการเรียนการสอน และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนการสอนตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป สูงที่สุดคือ **ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน** ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ และนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอก/คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้ เนื่องจากกระบวนการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรจะ พบว่า โดยมีคณะกรรมการที่จัดทำหลักสูตร ประกอบไปด้วย คณบดีจากคณะ/วิทยาลัยมีการเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และเสนอข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารและจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้สอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ และเนื้อหาสื่อการเรียนการสอนจากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะว่าสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน อีกทั้งเนื้อหาที่ใช้ ประกอบการจัดทำสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัย ทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน เช่น บางรายวิชามีการใช้สื่อการสอนที่มีการออกแบบเนื้อหา และภาพประกอบ ให้มีสีสันสะดุดตา ไม่เป็นทางการจนเกินไป ซึ่งเหมาะสมกับช่วยวัยของนักศึกษา เป็นต้น และระดับความยากง่ายของเนื้อหา มีความเหมาะสมต่อระดับชั้นปีของผู้เรียน ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่เหมาะสมกับระดับ ความรู้ของตนเองได้เป็นอย่างดีเช่น ในชั้นปีที่ 1 รายวิชาที่สอนจะเป็นการสอนในระดับพื้นฐานและ ในชั้นปีต่อ ๆ ไปจะเป็นการเพิ่มความยากของเนื้อหาให้เฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมชาย บุญสุน (2554) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ด้านการใช้สื่อตามความ คิดเห็นของนักศึกษา ผู้สอนมีการใช้สื่อการสอนจำพวก โสตทัศนวัสดุเพื่อสร้างความสนใจอยู่ในระดับมาก ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และสอดคล้องกับแนวความคิดของวิทยา วาโยและคณะ (2563) ที่กล่าวไว้ว่า เนื้อหา (Content) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาควรมี การออกแบบโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา มีการวางแผนผังรายวิชาเพื่อเป็นระบบนำทาง เชื่อมโยงไปสู่เนื้อหาต่างๆ ในบทเรียน สำหรับข้อความของเนื้อหาควรมีความชัดเจน กระชับ เข้าใจ ง่าย มีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองอย่าง เหมาะสม รวมทั้งควรมีการจัดลำดับข้อมูล หัวข้อย่อยต่าง ๆ ให้มีการเชื่อมโยงกัน

5.2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป จำแนกตาม ประเภทนักศึกษากับอาจารย์ คณะที่สังกัดและชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบของความต้องการของนักศึกษากับอาจารย์ จำแนกตามคณะที่สังกัดและจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ก็อาจเป็นเพราะว่า รายวิชาของหลักสูตรมีความสอดคล้องตรงต่อความสนใจของผู้เรียน ทำให้นักศึกษามีความ กระตือรือร้นในการเรียน สามารถเข้าใจเนื้อหาการเรียนของรายวิชานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี รวมทั้ง หลักสูตรมีการออกแบบวิธีการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับนักศึกษา โดยมีคณะอาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความ สอดคล้องกับ

ความต้องการของวิชาเอก/คณะ และนักศึกษา ที่เรียนในรายวิชาเอก/ คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้ จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้ และเนื้อหาสื่อการเรียนการสอนจากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน รวมทั้งหลักสูตรศึกษาทั่วไปมีการออกแบบวิธีการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับนักศึกษา จึงทำให้ความต้องการของทั้งนักศึกษาและอาจารย์ จำแนกตามลักษณะต่างๆ ดังกล่าว ไม่มีความแตกต่างกันนั่นเอง

6. เอกสารอ้างอิง

- รัตนา บุตรี และอาริษา โคตรเครื่อง. (2556) ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์กับการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารสาระคาม*, 4(2); 55-70.
- วิทยา วาโย; และคณะ. (2563). การเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19: แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน. *วารสารส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม*, 14(34), (พฤษภาคม-สิงหาคม); 287.
- สมชาย บุญสุน. (2554). ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ พธ.ม. (การบริหารการศึกษา). อยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด. 141.